

เรือน ส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจยากจน ไม่มีที่นาเป็นของตนเอง งานรับจ้างนอกภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะงานก่อสร้าง เป็นอาชีพที่มีบทบาทต่อการดำรงชีพของประชากรในหมู่บ้านนี้มาก

การศึกษาพบว่า โอกาสทางการศึกษาต่อ หลังจากจบการศึกษาภาคบังคับ ระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิง ไม่แตกต่างกัน จากการคำนวณหาค่าร้อยละของเด็กที่มีโอกาสศึกษาต่อ ค่าที่ได้ใกล้เคียงกัน คือค่าร้อยละของเด็กชายเท่ากับ 54.90 ค่าร้อยละของเด็กหญิงเท่ากับ 51.80 ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐาน โดยวิธี t -test ปรากฏว่าความแตกต่างกันของค่าร้อยละของทั้งสองกลุ่มดังกล่าว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตร พบว่า ครัวเรือนจะลงทุนทางการศึกษาให้ลูกชายกับลูกหญิง ไม่แตกต่างกัน จากการคำนวณหาค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคน ต่อเทอมในบ้านแม่ กุ้งบก ค่าร้อยละของเด็กชายเท่ากับ 6,281 บาท เด็กหญิงเท่ากับ 6,771 บาท สำหรับบ้านปลา ลักน้อย ค่าใช้จ่ายนี้ของเด็กชายเท่ากับ 5,160 บาท เด็กหญิงเท่ากับ 6,021 บาท และจากการทดสอบสมมติฐาน โดยวิธี t -test ปรากฏว่าความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มดังกล่าว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาด้านทุนค่าเสียโอกาสทางการศึกษา พบว่าค่าเสียโอกาสทางการศึกษาโดยเฉลี่ยต่อคน ต่อปี ของเด็กหญิงเท่ากับ 13,314 บาท เด็กชายเท่ากับ 9,394 บาท การที่ต้นทุนค่าเสียโอกาสทางการศึกษาต่างกันนี้เกิดจากลักษณะของงานที่เด็กทำ เด็กหญิงมีโอกาสทำงานที่เอื้ออำนวยต่อระยะเวลา คือสามารถทำงานได้ทั้งกลางวัน กลางคืน และในวันหยุด

จากการศึกษาถึงกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดรายได้ ในจำนวนเด็ก 20 คน ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน เป็นเด็กชาย 7 คน เด็กหญิง 13 คน โดยเฉลี่ยแล้วเด็กชายได้รับค่าแรงวันละ 72.85 บาท ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง ส่วนเด็กหญิงได้รับค่าแรงโดยเฉลี่ยวันละ 60.00 บาท ทำงานวันละ 9 ชั่วโมงครึ่ง

ผลการศึกษาข้างต้นชี้ให้เห็นว่า การขยายโอกาสทางการศึกษาออกไปเป็น 9 ปี รัฐควรจะต้องมีงบประมาณสนับสนุน เพื่อมิให้เด็กและครัวเรือนได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการศึกษาของเด็กในครัวเรือนที่ยากจนมีอัตราสูง เมื่อเปรียบเทียบกับระดับรายได้ของครัวเรือนและถ้าเด็กทำงานมีรายได้ แหล่งรายได้จากเด็กซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลักของครัวเรือนจะหมดไป

Thesis Title : Economic Activities and Investment for Education of Children in Rural Chiang Mai Province

Author : Miss Teerapun Chokudomchai

M.Econ : Economics

Examining Committee :

Lecturer Dr.Sangkom Suwannarat Chairman

Assoc. Prof. Dr.Mingsarn Kaosa-ard Member

Assist. Prof.Thongchai Shusuwan Member

Abstract

The purposes of this study were to investigate the opportunities for further education after finishing the compulsory education of boys and girls to compare their educational investment, to study the opportunity costs of education of the rural households, and also to investigate the economic activities for children which earn income, for their families.

The data used in this study was primary data taken from interviews and behavioral observations of the population in each village. The researcher spent 3 months living in these villages and selected samples of children who were 11-15 years of age. Fifteen children from each village who were both in the formal education and labour markets were from the types of villages as following:

1. Ban Mae Kung Bok, Sanpatong District, Chiang Mai Province,

was a type of an advanced agricultural village of which the households were in a good economic condition and had their own land.

2. Ban Pa Sak Noi, Sankamphaeng District, Chiang Mai Province, was a type of a rainfed agricultural village of which the households were in a medium economic condition and made varieties of handicrafts.

3. Ban Pong Pa Aeung, Sankamphaeng District, Chiang Mai Province, was a type of a rainfed agricultural village of which most of households were in a low economic condition and had no land of their own. The career that played an important role in this village was non-agricultural employment, especially construction works.

The finding showed that the opportunities for further education after finishing the compulsory education of boys and girls were not different. After calculating data for percentage of children who had opportunities to further their education, it was found that the results were nearly the same: the percentage of boys was 54.90 and of girls was 51.80. And after testing the hypothesis by using t-test, it was found that the percentage of both groups of boys and girls were not significantly different at the level of .05.

The finding of expenditure for their children in education indicated that the education investment for the households' sons and daughters was not different. After calculating for the expenditure of each child in each academic semester in Ban Mae Kung Bok, it was found that the mean for boys' expenditure was 6,281 baht and that of girls' was 6,771 baht. For Ban Pa sak Noi, the mean of the boys' was 5,160 baht and that of the girls' was 6,021 baht. After testing the hypothesis by using t-test, it showed that the means of both groups of boys and girls were not significantly different at the level of .05.

The finding of the opportunity cost indicated that the educational opportunity cost for each person in a year of girls was 13,314 baht, and of boys was 9,394 baht. The differences of the educational opportunity cost was due to the characteristics of jobs the children did. The girls were likely to have opportunities in jobs that facilitated to the periods of time: they could do their jobs in days, nights and holidays.

The finding of economic activities that helped children to earn income, it was found that twenty children were in the labour markets of which 7 were boys and 13 were girls. On the average, the boys' wages per day was 72.85 baht, working 8 hours a day, and those of the girls was 60.00 baht, working 9 and a half hours a day. The above findings suggested that if the compulsory education increase to 9 years, government should provide supporting budgets so that the children and households would not be in trouble because the expenditure of the children's education of poor households was at high rate when being compared with the households' income levels. In case of the children who could earn income, their income which was the main sources of the households income will be foregone.